

Snes Kirker herinde i Løbet af den sidste halve Snes Aar. Nu ved jeg godt, at dette har haft mange og mægtige Modstandere, særlig i Socialdemokratiet. Jeg ved godt, at Navnet Kirkebygger har været brugt som Skældsord og som saadan spillet en stor Rolle over for de kommunale Valg her i Byen, men jeg synes, at der skal gøres opmærksom paa, at det er aldeles uden Grund, at der er rejst saa mange Anker og Anklager mod denne Bevægelse, særlig er det mig ufatteligt, at den fattige Befolkning ikke skulde være tilfreds med den Udvikling, som er kommen til Stede derved, thi det er vitterligt, at siden dette Arbejde er blevet optaget, er der blevet raadet Bod paa mange af de Ulemper og Vanskeligheder, der særlig ere gaaede ud over den fattige Del af Befolkningen: Bunkebryllupper og Bunkebegrovelser og de lukkede Stole i Kirkerne. Alt dette er helt eller delvis afskaffet, ene af den Grund at Kjøbenhavn er blevet forsynet med flere Kirker og Præster. Tilmeld er der en demokratisk Ordning ved, at disse indtil 20 Præster og Medhjælpere lønnes af Kirkefonden, de ere uden Interesse i, om de betjene rige eller fattige, idet Ydelserne for de kirkelige Handlinger ikke svares til Præsterne, men til Kirkefonden, hvoraf de faa deres Løn.

Hvorledes vil nu Forslaget, naar det vedtages i denne Skikkelse, komme til at virke over for disse Forhold i de store Sogne her i Kjøbenhavn, hvor der er opført disse mange Kirker, og hvor disse mange Præster lønnes, til Dels, kan man vel nok sige, ved frivillige Bidrag fra en lille Del af Befolkningen i disse Sogne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds gav os ved første Behandling en Skildring af, hvorledes Forholdene vilde blive her i Kjøbenhavn. Han havde den Overbevisning, at der vilde blive valgt røde Socialdemokrater ind i Menighedsraadene her. Og vil det ske nogetsteds, er det jo rimeligt, at det sker i disse store Sogne, der væsentlig bestaar af Arbejderbefolkning, som Socialdemokraterne have den største Indflydelse paa. Jeg tror, vi alle kunne være enige om, at det vil ikke blive lystelige Forhold, som disse Præster og Kirkevenner ville faa at arbejde under sammen med saadanne Menighedsraad.

Og hvorledes vil det gaa med den store Sag, som jeg antager, at det overvejende Flertal i dette Ting ser velvilligt paa og ønsker fortsat. Efter § 16 skal Menighedsraadet fremtidig være med til at afgøre Spørgsmaalet om, naar der skal

bygges flere Kirker, naar der skal ske Deling af Sognemenighederne og Sognedistrikterne, naar der skal ansættes ny Præster osv. Man kan være sikker paa, at et saadant Menighedsraad, som det ærede Medlem skildrede, ikke vil staa velvillig over for alt dette, men tværtimod modsætte sig af yderste Evne. Det er et Spørgsmaal, som jeg mener, at man ikke har haft Øjet fuldt aabent for ved Arbejdet paa det foreliggende Forslag. For øvrigt vil vistnok ogsaa det foreliggende Lovforslag være praktisk uigennemførligt i det virkelige Liv. Man behøver jo bare at tænke sig, hvorledes det vil være muligt for en Præst og et Par Menighedsmedlemmer at gennemgaa og kontrollere Begæringerne om Optagelse paa Valglisten og Valglisternes Udfærdigelse i Sogne, hvor der kan være Tale om imellem 10 og 20 Tusinde Vælgere; jeg kan ikke se, hvorledes disse tre Mænd ville kunne udføre dette Arbejde i Løbet af en 14 Dages Tid, thi det er fuldstændig umuligt. Loven vil altsaa ikke kunne praktiseres, saaledes som den foreligger her. Og der vil være nok af vigtige og store Opgaver at løse for en Kommission.

Hvad angaar den tredie Indvending, som den højtærede Minister fremkom med, at det var saa vanskeligt at faa bestemt, hvorledes denne Kommission skulde sammensættes, saa er det en Ting, vi nok komme ud over. Jeg mener ikke, at Kommissionen overvejende skal bestaa af Rigsdagsmænd, men derimod særlig af dem, der staa som Talsmænd for Kirken og Arbejdet for Kirkesagen her i Landet: af Præster og de kirkeligsindede Dele af Befolkningen, hvoraf jeg helst ønsker, at den sidste Del skulde være i Flertal, og jeg kan sige den højtærede Minister, at jeg har den Tro og Tillid til hans Velvillie over for Kirkesagen og over for hele dette store Spørgsmaal, at jeg slet ikke er bange for at lægge i hans Haand alene at bestemme, hvorledes en saadan Kommission skulde sammensættes.

Jeg skal saa kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille uden for Betænkningen. Den højtærede Minister er jo meget velvillig stemt over for dem, idet han sagde, at han egentlig ikke havde noget imod dem, men dog vilde tilraade mig at lade dem falde. Den ærede Ordfører saa ikke slet saa velvillig paa dem, men lovede jo dog, at de maatte komme til nærmere Behandling og Forhandling i Udvalget mellem 2den og 3die Behandling. Jeg kan nu ikke se andet, end at disse Ændringer